तस्माद्भक्ष्यं त्वमपरं भगवन्प्रदिशस्व मे । यद्भुक्त्वाऽमृतमाहर्त्तुं समर्थः स्यामहं प्रभो । क्षुत्पिपासा विघातार्थं भक्ष्यमाख्यातु मे भवान् ।

॥ कश्यपउवाच ॥ इदं सरो महापुण्यं देवलोकेऽपि विश्रुतं । यत्र कूर्म्मागजं हस्ती सदा कर्षत्यवाङ्मुखः ।
तयोर्जन्मान्तरे वैरं सम्प्रवक्ष्याम्यशेषतः । तन्मे तत्त्वं निबोधस्व यत्प्रमाणौ च तावुभौ ।
आसीद्विभावसुर्न्नाम महर्षिः कोपनो भृशं । भ्राता तस्यानुजश्चासीत्सुप्रतीको महातपाः ।
स नेच्छति धनं भ्राचा सहैकस्थं महामुनिः । विभागं कीर्त्तयत्येव सुप्रतीको हि नित्यशः । १२५५
अथाब्रवीच्च तं भ्राता सुप्रतीकं विभावसुः । विभागं बहवो मोहात्कर्त्तुमिच्छन्ति नित्यशः ।
ततो विभक्तास्त्वन्योन्यं विरुध्यन्तेऽर्थमोहिताः । ततः स्वार्थपरान्मूढान्पृथग्भूतान् स्वकैर्धनैः ।
विदित्वा भेदयन्त्येतानमित्रामित्ररूपिणः । विदित्वा चापरे भिन्नानन्तरेषु पतन्त्यथ ।
भिन्नानामतुलोनाशः क्षिप्रमेव प्रवर्त्तते । तस्माद्विभागं भ्रातॄणां न प्रशंसन्ति साधवः ।
गुरुशास्त्रेऽनिबद्धानामन्योन्येनाभिशङ्किनां । नियन्तुं नहि शक्यस्त्वं भेदतो धनमिच्छसि । १२६०
यस्मात्तस्मात्सुप्रतीक हस्तित्वं समवाप्स्यसि । शप्तस्त्वेवं सुप्रतीको विभावसुमथाब्रवीत् ।
त्वमप्यन्तर्ज्जलचरः कच्छपः संभविष्यसि । एवमन्योन्यशापात्तौ सुप्रतीकविभावसू ।
गजकच्छपतां प्राप्तावर्थार्थं मूढचेतसौ । रोषदोषानुषङ्गेण तिर्य्यग्योनिगतावुभौ ।
परस्परद्वेषरतौ प्रमाणबलदर्प्पितौ । सरस्यस्मिन्महाकायौ पूर्व्ववैरानुसारिणौ ।
तयोरन्यतरः श्रीमान्समुपैति महागजः । यस्य बृंहितशब्देन कूर्म्मोऽप्यन्तर्ज्जलेशयः । १२६५
उत्थितोऽसौ महाकायः कृतस्त्वं विक्षोभयन्सरः । यं दृष्ट्वा वेष्टितकरः पतत्येष गजो जलः ।
दन्तहस्ताग्रलाङ्गूलपादवेगेन वीर्य्यवान् । विक्षोभयंस्ततोनागः सरो वज्ररुषाकुलं ।
कूर्म्मोऽप्यभ्युद्यतशिरा युद्धायाभ्येति वीर्य्यवान् । षडुच्छ्रितो योजनानि गजस्तद्द्विगुणायतः ।
कूर्म्मस्त्रियोजनोत्सेधो दशयोजनमण्डलः । तावुभौ युद्धसम्मत्तौ परस्परवधैषिणौ ।
उपयुज्याशु कर्म्मेदं साधयेहितमात्मनः । महाभ्रघनशङ्काशं तं भुक्त्वाऽमृतमानय । १२७०
महागिरिसमप्रख्यं घोररूपञ्च हस्तिनं । सौतिरुवाच । इत्युक्त्वा गरुडं सोऽथ माङ्गल्यमकरोत्तदा ।
युध्यतः सह देवैस्ते शुभं भवतु मङ्गलं । पूर्णकुम्भो द्विजा गावो यच्चान्यत्किञ्चिदुत्तमं ।
शुभं स्वस्त्ययनं चापि भविष्यति तवाण्डज । युध्यमानस्य संग्रामे देवैः सार्द्धं महाबल ।
ऋचोयजूंषि सामानि पवित्राणि हवींषि च । रहस्यानि च सर्व्वाणि सर्व्वे वेदाश्च ते बलं ।
इत्युक्तो गरुडः पित्रा गतस्तं ह्रदमन्तिकात् । अपश्यन्निर्म्मलजलं नानापक्षिसमाकुलं । १२७५
स तत्स्मृत्वा पितुर्वाक्यं भीमवेगोऽन्तरीक्षगः । नखेन गजमेकेन कूर्म्ममेकेन चाक्षिपत् ।
समुत्पपात चाकाशं तत उच्चैर्व्विहङ्गमः । सोऽलम्बं तीर्थमासाद्य देववृक्षानुपागमत् ।
ते भीताः समकम्पन्त तस्य पक्षानिलाहताः । ननोभङ्ग्यादिति तदा दिव्याः कनकशाखिनः ।
प्रचलाङ्गान्स तान् दृष्ट्वा मनोरथफलद्रुमान् । अन्यानतुलरूपाङ्गानुपचक्राम खेचरः ।